

RACISTISK VOLD I 15 EU-MEDLEMSSTATER

En komparativ oversigt over resultaterne af rapporterne
fra RAXEN's nationale knudepunkter 2001-2004

Sammenfattende rapport

Landespecifikke data og oplysninger indeholdt i denne rapport blev leveret af RAXEN's (RACism and XEnophobia Network) nationale knudepunkter. Denne sammenfattende rapport fremlægges udelukkende til orientering og udgør ikke en juridisk rådgivning eller udtalelse.

Forord

Racistisk vold, som kan antage forskellige former lige fra verbal chikane, graffiti og mobning til ildspåsættelse, hærværk, legemsbeskadigelse eller endog mord, er desværre stadig et almindeligt og vedholdende problem i de fleste medlemsstater i Den Europæiske Union. Racistisk vold adskiller sig fra andre former for vold ved motivationen bag adfærden. Virkningerne heraf berører ikke alene de enkelte ofre og deres familiers liv, men også relationerne mellem de forskellige grupper i samfundet. Racistisk vold kan også være tværnational i sin dimension og derved berøre forbindelser mellem medlemsstater, da udøverne af racistisk vold kan søge at drage fordel af forskellige normer i de enkelte medlemsstater til at begå eller støtte racistiske handlinger. De politiske reaktioner kræver derfor relevante og pålidelige data på såvel nationalt som europæisk plan for at være effektive. Endvidere bør indberetningssystemerne have en central kerne af minimumsretningslinjer for at sikre, at ofre får den samme støtte og standardbehandling i hele Den Europæiske Union.

Som det imidlertid fremhæves i denne rapport, er der store forskelle mellem medlemsstaterne i de indsamlede data og i deres reaktion på dette problem. Medlemsstaterne med de bedste dataindsamlingsystemer har også de højeste tal for racistisk vold, og tendensen er at betragte dem som de stater, der har flest racistiske hændelser. Dette er ikke tilfældet. Dataindsamling er af afgørende betydning for at få kendskab til den racistiske volds sande omfang og udarbejde strategier for bekæmpelse af dette fænomen. Derfor opfordrer EUMC de medlemsstater, der ikke har et effektivt dataindsamlingsystem, til at undersøge mere avancerede systemer, som anvendes i andre medlemsstater, og udarbejde effektive og systematiske metoder til registrering af racistisk vold.

I rapporten fremhæves det faktum, at der i mange medlemsstater ikke foretages en officiel dataindsamling om racistisk vold, eller at denne indsamling er ineffektiv. Uden nøjagtige data om omfanget og arten af den racistiske vold formår medlemsstaterne kun i begrænset omfang at udforme effektive politiske reaktioner, og det vil være umuligt at opnå nøjagtige oplysninger om situationen for ofre for den racistiske vold. Ofre for racistisk vold løber risikoen for at blive eller forblive usynlige i medlemsstater med u hensigtsmæssige eller ikke-eksisterende dataindsamlingsystemer.

Denne rapport er blevet udarbejdet for at støtte medlemsstaterne i deres udformning af hensigtsmæssige politiske reaktioner på racistisk vold. Den er en analytisk komparativ oversigt over omfanget og arten af den racistiske vold i femten EU-medlemsstater. Rapporten bygger på officielle og uofficielle datakilder, som er indsamlet af EUMC's RAXEN-knudepunkter og giver en indsigt i problemet med og reaktionerne på racistisk vold i perioden 2001-2004.

Hovedrapporten består af en analyse af den generelle situation med hensyn til racistisk vold i hver enkelt medlemsstat. Oplysningerne om mekanismerne for

officiel og uofficiel dataindsamling vedrørende racistisk vold præsenteres derefter for hver medlemsstat, og hvis de nationale knudepunkter har haft adgang til kvantitative data, fremlægges disse. Disse oplysninger sættes i national sammenhæng med hensyn til politisk og socialt klima i de enkelte medlemsstater, og i slutningen af hver landeprofil opstilles der en kort synopsis over de seneste politiske udviklingstiltag, som på forskellig vis iværksættes for at bekæmpe problemet med racistisk vold. Herefter følger en komparativ EU-oversigt over racistisk kriminalitet og dataindsamlingsmekanismer vedrørende racistisk kriminalitet i de femten medlemsstater, ledsaget af en forklarende analyse af fænomenet racistisk vold. Hovedresultaterne samles i den sammenfattende rapport.

Det hævdes ofte, at data, som indeholder oplysninger om etnisk eller national oprindelse, ikke bør indsamles. Ifølge Den Europæiske Unions direktiv om etnisk ligestilling kan der indsamles oplysninger om indirekte diskrimination ved hjælp af statistisk materiale, forudsat at oplysningerne om etnisk oprindelse er gjort anonyme, hvilket således indebærer, at der ikke er noget til hinder for at indsamle data om racistisk vold ud fra ofrets etniske eller nationale oprindelse. I rapporten gives der eksempler på lande, som nu indsamler data om minoriteters erfaringer med racistisk vold uden tilsyneladende at krænke Den Europæiske Unions direktiv om databeskyttelse, og i rapporten anbefales der også en række skridt i retning mod at vedtage metoder for indsamling af fyldestgørende data om racistisk vold i EU.

Dataene til denne rapport blev indsamlet af RAXEN's (Racism and Xenophobia Network) nationale knudepunkter. EUMC gennemgik dernæst disse data med sigte på at udarbejde en komparativ oversigt over racistisk vold i femten medlemsstater. EUMC har allerede offentliggjort lignende oversigter over situationen med hensyn til beskæftigelse, uddannelse og lovgivning, som foreligger i papirudgave eller i elektronisk form på EUMC's websted (www.eumc.eu.int). Jeg vil gerne takke de nationale knudepunkter for det glimrende arbejde, de har udført ved at forsyne os med de oprindelige data til denne rapport, og EUMC's forskningspersonale for at have udarbejdet en så grundig og detaljeret komparativ analyse.

Beate Winkler
direktør

Sammenfattende rapport

FORMÅL OG BAGGRUND

Formål

Racistisk vold er den mest rystende tilkendegivelse af racisme og fremmedhad. Følgevirkningerne heraf rækker ud over de umiddelbare ofre og berører også familier, venner og hele samfund. Enkeltstående tilfælde af racistisk vold eller vedvarende eksempler på målrettet diskriminering indgyder angst i sårbare samfund. Når regeringer og civilsamfund ikke reagerer effektivt mod problemet med racistisk vold ved at fordømme den og søge at forebygge og straffe den, så kan potentielle og faktiske ofre føle, at deres erfaringer med diskriminering ikke tages alvorligt. Samtidigt kan ineffektive reaktioner mod racistisk vold sende det forkerte budskab til udøvere af denne – nemlig, at deres handlinger forbliver ustraffede.

I EUMC's rapport om 'racistisk vold i femten EU-medlemsstater' ses der nærmere på omfanget og arten af og de politiske reaktioner mod racistisk vold i EU15. I rapporten præsenteres de foreliggende oplysninger om racistisk vold fra såvel officielle som uofficielle kilder, og derved fremhæver den, hvad vi ved og ikke ved om problemet, og viser, hvordan indsamling af data om og reaktioner mod racistisk vold kan styrkes: Forbedret dataindsamling er et vigtigt middel til at sikre en mere effektiv reaktion på et problem, om hvilket der mangler detaljerede og nøjagtige oplysninger i mange medlemsstater.

Strafferetlige myndigheder, nemlig politiet, som har en god indsamling af data om racistisk vold, og som anvender disse oplysninger til udformning af praktiske reaktioner, kan indlede en mere effektiv og målrettet indsats mod problemet med hensyn til følgende nøgleaspekter:

- **Ofre for racistisk vold** – tilskynde ofre til at indberette hændelser ved at tage deres erfaringer alvorligt, i løbet af processen udvikle et nøjagtigt kendskab til 'hvem' ofrene er, tilbyde ofrene støtte og henvise ofrene til specialiserede støtteorganer, hvor de findes.
- **Samfundsgrupper, som er sårbare over for racistisk vold** – reagere på frygt og usikkerhed blandt sårbare samfundsgrupper ved at opbygge tillid, udformning af taktfulde, effektive og synlige politimæssige reaktioner kan styrke tilliden og vil tilskynde til indberetning af racistisk diskriminering.
- **Udøvere af racistisk vold** – opnå et nøjagtigt kendskab til disse voldsudøvere ved at anvende eksisterende og anerkendte kriminalefterforskningssystemer og –procedurer til opbygning af en effektiv database. Ved effekt politiarbejde og ved at straffe racistisk vold vil de racistiske voldsudøvere vide, at de strafferetlige myndigheder – og dermed staten – betragter racistisk vold som en alvorlig forbrydelse.

Som dokumenteret i hovedrapporten er der en række medlemsstater, som enten har eller er begyndt at udforme reaktioner på racistisk vold, og som anerkender nogle af de ovennævnte aspekter. Når man læser dette sammendrag og hovedrapporten, skal man huske på, at de få medlemsstater, som i dag har udviklet gode reaktioner på racistisk vold, tidligere befandt sig på samme trin som de medlemsstater, der endnu mangler at udvikle fyldestgørende politiske reaktioner.

I hovedrapporten redegøres der også for bemærkelsesværdige politiske reaktioner mod racistisk vold i medlemsstaterne både på statsligt niveau og i civilsamfundet:

- **Stat og civilsamfund** – staten og civilsamfundet bør tilskyndes til at opbygge partnerskaber med sigte på at høre om racistisk vold fra hinanden (ofrene for og udøverne af denne vold), arbejdspartnerskaber kan øge kendskabet til effektiv forebyggelse, reaktioner på og straffen for racistisk vold og kan også medvirke til at sikre, at ressourcerne anvendes, hvor der er størst behov for dem, og hvor de kan give 'resultater'.
- **(God) praksis** – der bør som eksempler på 'god praksis' identificeres og fremhæves positive initiativer mod racistisk vold iværksat af staten og civilsamfundet i et forsøg på at tage ved lære af vellykkede initiativer (på lokalt, nationalt og internationalt plan). Samtidigt bør mislykkede praksisser også identificeres i et forsøg på at undgå gentagelse af dårlig praksis og ineffektiv udnyttelse af ressourcer.

Dette sammendrag og hovedrapporten giver en indsigt i omfanget af og de politiske reaktioner på racistisk vold i EU15. De giver med henblik herpå en oversigt over den aktuelle viden om og reaktionerne på racistisk vold i stat og civilsamfund i de enkelte medlemsstater.

Baggrund

Indholdet af denne rapport bygger på den dokumentation, som EUMC årligt forelægges af RAXEN's netværk af nationale knudepunkter (NFP)¹ om omfanget og arten af og de politiske reaktioner på racistisk vold i 15 EU-medlemsstater². Oplysningerne er, hvor de foreligger, anført for 2001, 2002, 2003 og en del af 2004.

¹ Dette netværk består af 25 konsortier af organisationer, som der er indgået kontrakt med (forskningsorganisationer, NGO'er, særlige organer, arbejdsmarkedets parter osv.), og som fungerer som EUMC's nationale knudepunkter i hver EU-medlemsstat, hvor de indsamler objektive, pålidelige og sammenlignelige data om racisme og fremmedhad inden for beskæftigelses-, uddannelses- og boligområdet, om situationen med hensyn til racistisk vold og kriminalitet og om enhver anden relevant udvikling i lovgivningen, inklusive retssager.

² Da perioden ligger forud for tiltrædelsen af de ti nye EU-medlemsstater i maj 2004, begrænser rapporten sig til data for de 15 gamle medlemsstater. I bilag II i hovedrapporten gives der dog visse oplysninger om mekanismerne for indsamling af data om racistisk vold i de ti nye medlemsstater, som de nye nationale knudepunkter blev anmodet om i 2004.

Den vigtigste del af hvert NFP's indberetningsforpligtelser var at fremlægge alle disponible data fra officielle og uofficielle kilder om omfanget og arten af racistisk vold i deres land. Som led i denne øvelse skulle NFP'erne redegøre for mekanismerne for indsamling af data om racistisk vold. Endvidere blev NFP'erne anmodet om at indsamle oplysninger om politiske reaktioner og andre initiativer, herunder relevant lovgivning, til bekæmpelse af racistisk vold. Der blev også anmodet om en beskrivelse af baggrunden for racistisk vold i hvert land, og især ekstremistiske organisationers virksomhed, i bestræbelse på at sætte de indberettede resultater om racistisk vold ind i en national, social og politisk sammenhæng.

I slutningen af rapporten vises resultaterne for hver medlemsstat som en komparativ oversigt, hvilket gør det muligt at foretage en kritisk vurdering af den enkelte medlemsstats mekanisme for indsamling af data om racistisk vold. Med dette in mente tilbyder rapporten en kritisk gennemgang af 'god praksis' inden for løsning af problemet med racistisk vold.

Termen 'racistisk vold' kan i sig selv fortolkes på flere måder. De fleste medlemsstater har ikke en juridisk definition på 'racistisk vold'. Sociologer med speciale heri og NGO'er definerer sædvanligvis denne term som racistisk motiverede kriminelle handlinger rettet mod personer og/eller ejendom, og definitionen omfatter somme tider verbal chikane og tilskyndelse til racehad. Til støtte for informationsindsamlingen i national kontekst målretter visse medlemsstater f.eks. deres indsats mod især nynazistiske organisationer og deres aktiviteter. NFP'erne blev ikke udstyret med en forskriftsmæssig definition af, hvad 'racistisk vold' er, men blev bedt om at indsamle data om de forskellige fremgangsmåder, som blev anvendt i medlemsstaterne. Herved håber EUMC at opnå så mange oplysninger som muligt og identificere ligheder og forskelle mellem indberetnings- og registreringspraksisser.

NFP'ernes indfaldsvinkel til emnet racistisk vold afspejler generelt den betydning, der i hver enkelt medlemsstat tillægges problemet med racistisk vold. De medlemsstater, der har en lang tradition for efterforskning, NGO-aktivisme og politiske indgreb på området for racistisk vold, har også tendens til at have de mest omfattende data om racistisk vold. Som en afspejling heraf havde visse NFP'er mange oplysninger at arbejde med, mens andre stod over for en mangel på disponible oplysninger. De indberettede resultater udviser herved klart store forskelle i mængden og dybden af de disponible oplysninger i hver medlemsstat.

HVAD RAPPORTEN DÆKKER

Rapporten er opdelt i tre dele.

Den komparative hovedoversigt over forskningsresultater findes i kapitel 19.

DEL I – FORSKNINGENS KONTEKST

I **del I, kapitel 1** redegøres der for forskningens kontekst med hensyn til, hvad der menes med termene ‘race’, ‘etnisk tilhørsforhold’ og ‘racisme’. Dette medvirker til at udstikke rammerne for definitionerne og forståelsen af ‘vold’ og mere bestemt ‘racistisk vold’ – hvilket udgør den centrale del af efterforskningen i rapporten. Efter en præsentation af sociologi- og kriminologibaserede udlægninger af ‘racistisk vold’ giver **kapitel 2** en oversigt over juridiske definitioner af og fremgangsmåder over for ‘racistisk vold’. I dette kapitel redegøres der kort for nationale og internationale instrumenter, som på forskellig vis omfatter reaktioner på racistisk vold. Endelig indeholder **kapitel 3** en kritisk kommentar til forsøget på at måle omfanget og arten af racistisk vold, især som et komparativt tværnationalt projekt, og ser på fordele og ulemper ved de officielle og alternative dataindsamlingsmekanismer.

DEL II – FORNINGSRESULTATER FOR HVER AF DE 15 MEDLEMSSTATER

Del II beskæftiger sig med de 15 medlemsstater en for en, og i **kapitel 4 til 18** gås der nærmere i dybden med de disponible datakilder og data om racistisk vold. For hver medlemsstat sættes resultaterne ind i en kontekst med hensyn til fænomenets sociale og politiske baggrund i den pågældende medlemsstat med fokus på tilstedeværelsen af ekstremistiske grupper og disses indvirkning på reaktionerne på indvandrere og andre minoritetsgrupper. Hvert kapitel viser officielle og uofficielle data, som af det pågældende NFP anses for pålidelige, i et forsøg på at tegne et billede af, hvad der er kendt, og hvad der ikke er kendt om racistisk vold i hver medlemsstat. Dernæst præsenteres oplysningerne med hensyn til de seneste politiske, strafferetlige og politiske udviklingslinjer, der kan anses for en positiv og undertiden negativ udvikling i betragtning af de indsamlede data om racistisk vold.

Nogle NFP'er var kun i stand til at fremlægge beskrivende kvalitative redegørelser for racistiske hændelser, ofte baseret på reportager i medier. Frem for at præsentere en selektiv udlægning af disse redegørelser i den komparative rapport, hvilket rejser faren for at give læseren en forvrænget fortolkning af arten af den racistiske vold i en given medlemsstat, blev det besluttet at fokusere på kvantitative data. Da EUMC's vigtigste opgave er at ‘forsyne Fællesskabet og dets medlemsstater med objektive, pålidelige og sammenlignelige oplysninger’, blev den centrale rolle for denne komparative rapport om racistisk vold anset for at være at give en beskrivelse og kritisk vurdering af de indsamlede officielle og uofficielle kvantitative data.

DEL III – OVERSIGT OVER OG FORSTÅELSE AF FORSKNINGSRISULTATERNE

Efter de 15 enkeltstående nationale rapporter giver **kapitel 19** en komparativ oversigt over omfanget og arten af racistisk vold i hver af de 15 medlemsstater. I betragtning af begrænsningerne ved at forsøge at sammenligne sparsomme datasæt fra forskellige lande er det især datatendenser inden for udvalgte medlemsstater, som undersøges i kapitlet. På grundlag af forskningsresultaterne rejser kapitlet spørgsmålet om, hvorvidt medlemsstaterne underregistrerer racistiske hændelser, og heri vurderes også hensigtsmæssigheden eller uhensigtsmæssigheden af de eksisterende dataindsamlingsmekanismer i hver medlemsstat. Efter oversigten over forskningsresultaterne bliver de vigtigste teoretiske forklaringer på racistisk vold fra kriminologi og tilknyttede fag kort skitseret i **kapitel 20**. Kapitlet henviser kort til den kulturelle og kriminelle kontekst, hvori der er sandsynlighed for, at der vil forekomme racistiske voldsforbrydelser, i et forsøg på yderligere at forstå dokumentationen herfor i hver af landeprofilerne. **Kapitel 21** behandler medlemsstaternes reaktioner mod racistisk vold. I kapitlet ses der nærmere på hindringerne for en effektiv indsamling af data om racistisk vold, og der gives en oversigt over den politiske og strategiske indflydelse på registreringen af racistisk vold. Grundpilleren i kapitlet er helliget en redegørelse for, hvad der menes med 'god praksis' inden for interventioner mod racistisk vold, og heri gives der også udvalgte eksempler på god praksis i medlemsstaterne. Disse initiativer vurderes kritisk med hensyn til innovative og traditionelle strafferetlige interventioner mod racistisk vold. Endelig opstilles der i kapitlet en række henstillinger med henblik på at forbedre dataindsamlingen på grundlag af rapportens centrale kritikpunkt, nemlig at indsamlingen af data om racistisk vold er uhensigtsmæssig. Disse fremsættes som et sæt af henstillinger.

I tillæg til ovennævnte omfatter rapporten to bilag: det første er en oversigt over befolkningen og befolkningen af ikke-statsborgere for hver medlemsstat, det andet giver oplysninger om dataindsamlingsmekanismerne vedrørende racistisk vold i de ti nye medlemsstater.

BEMÆRKESESVÆRDIGE RESULTATER

Dataindsamlingen vedrørende racistisk kriminalitet og vold varierer kraftigt mellem medlemsstaterne. Disse forskelle afhænger hovedsagelig af:

- hvorvidt medlemsstaterne indsamler data om ikke-statsborgere og etniske minoriteter og især om, hvorvidt det pågældende lands ret anerkender strafbare handlinger som værende specifikt 'racistisk motiverede', og
- hvorvidt medlemsstaterne fokuserer på racistisk kriminalitet og vold som et socialt problem, der skal løses.

Som følge heraf findes der ikke to lande, som har data, der strengt taget er sammenlignelige.

Officielle dataindsamlingsmekanismer

På basis af de oplysninger, der er stillet til rådighed for RAXEN's NFP'er er der tre medlemsstater – **Grækenland, Italien og Portugal** – som ikke har *noget officielle strafferetlige data om racistisk kriminalitet/vold* eller data om diskrimination, som omfatter racistisk kriminalitet og vold. **Spanien** har kun opgivet begrænsede tal om racistiske/fremmedhadske handlinger for 2001 efter anmodning fra det spanske NFP.

Belgien, Luxembourg og Nederlandene koncentrerer deres dataindsamling om rapporter om 'diskriminerende kriminelle handlinger'. Mens Luxembourgs dataindsamling er begrænset, har Belgien og Nederlandene indført gode mekanismer til registrering af mange forskellige former for diskrimination. Belgien kan også identificere antallet af klager over diskrimination, som vedrører racistisk vold, mens Nederlandene kan afsløre, om rapporterne vedrører 'mundtlige udtalelser' og hænger sammen med ekstremistiske gruppers virksomhed.

Østrig og Tyskland koncentrerer deres dataindsamlingsprocedurer om ekstremistiske gruppers virksomhed og hertil knyttede handlinger, som er forfatningsstridige. De østrigske data afslører ingen detaljer om racistiske voldsforbrydelser, men det gør de tyske data. **Danmark** koncentrerer, men i et mindre omfang, sin dataindsamling om klager, der vedrører had/racistisk tale og ekstremistiske gruppers virksomhed, selv om der dog også foreligger data om arten af de voldelige hændelser med et racistisk motiv. **Sverige** ser også på ekstremistiske gruppers virksomhed, men inddrager dette i et bredere system for indsamling af data om racistisk vold, ifølge hvilket man kan identificere omfanget af den ekstremistiske gruppes engagement i racistisk kriminalitet/vold.

Finland, Frankrig, Irland og Det Forenede Kongerige har indført vidtspændende dataindsamlingsmekanismer, som kan afsløre meget om omfanget og/eller arten af den racistiske vold. Selv om Finlands data er begrænsede til 2002, giver de et fyldestgørende overblik og skøn over racemotiveret kriminalitet og racemotiveret voldelig kriminalitet.

På grundlag af ovenstående kan de officielle mekanismer for indsamling af strafferetlige data om racistisk kriminalitet/vold (og hertil knyttede aktiviteter) beskrives således:

Officielle mekanismer for indsamling af strafferetlige data om racistisk kriminalitet/vold

Uhensigtsmæssig eller ikke-eksisterende dataindsamling for årene 2001, 2002, 2003 og 2004	Delvis dataindsamling eller data med fokus på almindelig diskrimination	Gode eller glimrende dataindsamlingsmekanismer	God dataindsamling med fokus på ekstreme højreorienterede gruppers virksomhed/hadske udtalelser
Grækenland	Belgien	Danmark	Østrig
Italien	Nederlandene	Finland	Tyskland
Luxembourg		Frankrig	
Portugal		Irland	
Spanien		Det Forenede Kongerige	
		Sverige	

Officielle data og underregistrering af racistisk vold

Da mange af NFP'erne anfører, at der er et problem med racistisk kriminalitet og vold i deres respektive lande, ser det tilsyneladende ud til, at der i de officielle data foretages en underregistrering af hændelser af racistisk kriminalitet og vold, enten fordi der ikke findes et officielt registreringssystem for racistisk vold (Grækenland, Portugal og Italien), eller fordi det ikke er tilstrækkeligt effektivt.

Meget få eller ikke-eksisterende officielle rådata om racistisk kriminalitet og vold kan derfor afspejle ineffektive dataindsamlingsmekanismer snarere end reelle lave tal for racistisk kriminalitet og vold.

Gennemgang af tendenser i officielle data

Da medlemsstaterne har forskellige officielle systemer til indsamling af data om racistisk kriminalitet og vold, er det misvisende at forsøge af foretage en sammenligning af absolutte rådata mellem landene. Der kan i stedet opnås en mere meningsfuld udlægning af de disponible data ved at foretage en sammenligning af dataene mellem årene for den samme medlemsstat. På den måde kan vi se, om rapporter/registreringer af racistisk kriminalitet og vold ved anvendelse af de samme dataindsamlingsmekanismer er stigende eller faldende på grundlag af procentvise ændringer i de indsamlede data mellem årene.

Syv medlemsstater, for hvilke der foreligger data om rapporter/registreringer af racistisk kriminalitet for årene 2001, 2002 og 2003 – Danmark, Tyskland, Irland, Nederlandene*, Østrig, Sverige og Det Forenede Kongerige – der kan foretages en analyse af tendenserne for hver medlemsstat.

* Både Belgien og Nederlandene fremlægger data om almindelig diskrimination. Ifølge den af NFP'erne fremlagte dokumentation er de nederlandske data tilsyneladende mere fokuseret på 'racistisk vold', mens de belgiske data er mere almene. Derfor blev det besluttet at udelukke de belgiske data fra kortlægningen af tendenserne.

Tendenser over tid, 2001-2003

Officielle rapporter/registreringer af racistisk kriminalitet/vold og hertil knyttede aktiviteter³

	% forandringer 2001-02	% forandringer 2002-03	% forandringer 2001-03
Østrig	- 11.9	- 6.2	- 17.4
Danmark	- 41.4	- 23.5	- 55.2
Tyskland	- 12.2	- 10.5	- 21.4
Irland	+ 137.2	- 20.6	+ 88.4
Nederlandene	+ 22.2	- 15.7	+ 3.0
Sverige	- 15.4	+ 2.1	- 13.6
Det Forenede Kongerige⁴	+ 2.4	- 9.7	- 7.6

Fem af de syv medlemsstater oplevede et *samlet fald* i rapporterne/registreringerne af 'racistisk kriminalitet' og vold (og hertil knyttede aktiviteter) i perioden 2001 til 2003.

To af de syv medlemsstater oplevede en *samlet stigning* i rapporterne/registreringerne af 'racistisk kriminalitet' og vold (og hertil knyttede aktiviteter) i perioden 2001 til 2003.

Det er mere nøjagtigt at se på tendenserne i de indsamlede data for de enkelte medlemsstater end at forsøge at sammenligne forskellige datasæt mellem medlemsstater. Selv om ændringer i procentandelen kan være udtryk for en reel

³ Dataene i denne tabel er **ikke** sammenlignelige mellem medlemsstaterne. De originale kilder er anført i bilaget til dette sammendrag og i hovedrapporten. For hver medlemsstat anvendes det højeste officielle tal, som foreligger.

⁴ Data for England og Wales.

stigning eller et reelt fald i tilfældene af racistisk kriminalitet og vold, kan de også afspejle ændringer i registreringsprocedurerne. Medlemsstater med konsekvent lave tal som Danmark og Irland kan til gengæld rapportere om drastiske procentvise stigninger eller fald i rapporterne/registreringerne af racistisk kriminalitet og vold på grundlag af meget få tilfælde.

Uofficiel dataindsamling

I sammenligning med de officielle dataindsamlingsmekanismer har de fleste medlemsstater visse uofficielle dataindsamlingsmekanismer eller uofficiel forskning i racistisk vold og kriminalitet. For eksempel har **Belgien, Frankrig, Grækenland, Irland, Italien, Portugal, Østrig, Spanien og Sverige** alle visse alternative kilder til informationer om racistisk kriminalitet og vold. **Luxembourg** mangler uofficielle data om racistisk kriminalitet og vold, som kunne udgøre en nyttig informationskilde, da landet ikke har fyldestgørende officielle data.

De fleste uofficielle oplysninger kommer fra specialiserede NGO'er, som arbejder for at løse problemet med racistisk kriminalitet og vold. Da sådanne NGO'er arbejder med meget få ressourcer, er der tendens til, at dataindsamlingen bliver begrænset og ofte af kvalitativ art. Typisk indberettes hændelserne direkte til en NGO, eller NGO'en indsamler beskrivende rapporter om hændelserne fra medierne. Hvor der helt eller delvis mangler officielle datakilder, spiller NGO'erne en afgørende rolle, idet de sætter fokus på problemet og fremhæver arten af den racistiske kriminalitet og vold.

I sammenligning med medlemsstaterne ovenfor har **Danmark, Tyskland, Nederlandene, Finland og Det Forenede Kongerige** alle en bred vifte af uofficielle kilder til data om racistisk kriminalitet og vold – med en vis forskning, der går mange år tilbage i tiden. I disse lande er der oplysninger til rådighed fra NGO'er og universitetsforskere af såvel kvantitativ som kvalitativ art om ikke-statsborgeres og andre sårbare gruppers erfaringer med racistisk diskriminering. Et vigtigt værktøj, som er blevet anvendt i en række af disse lande, er 'offerundersøgelser'. Dette efterforskningsværktøj består i at udspørge et prøveudsnit af personer om deres erfaringer med diskriminering i en bestemt tidsperiode, og det kan give et mere præcist billede af racistisk diskriminering end officielle politistatistikker.

På grundlag af ovenstående kan de uofficielle mekanismer for indsamling af strafferetlige data om racistisk kriminalitet/vold (og hertil knyttede aktiviteter) beskrives ud fra følgende brede kategorier:

Uofficiel dataindsamling/efterforskning af racistisk kriminalitet/vold

Utilstrækkelige uofficielle datakilder	Visse uofficielle datakilder	En række uofficielle datakilder
Luxembourg	Østrig	Danmark
	Belgien	Finland
	Frankrig	Tyskland
	Grækenland	Nederlandene
	Irland	Det Forenede Kongerige
	Italien	
	Portugal	
	Spanien	
	Sverige	

Hvem er 'ofrene' – Hvem er udøverne?

De officielle data har tendens til, hvor de foreligger, at kategorisere ofrene efter nationalitet. I nogle få medlemsstater klassificeres rapporterne om racistisk kriminalitet og vold på grundlag af religion – såsom antisemitiske eller antimuslimske hændelser.

Der er tendens til, at officielle datakilder såsom NGO-rapporter og forskningsundersøgelser giver flere oplysninger om, hvad der er kendetegnende for ofrene og sommetider for udøverne, end de officielle data.

Ved sammenfatning af resultaterne af såvel den officielle som den uofficielle efterforskning kan der foretages følgende brede generaliseringer:

De mest sårbare grupper, som blev identificeret, var (i alfabetisk orden): etniske minoriteter inden for de nationale befolkninger, illegale indvandrere, jøder, muslimer, nordafrikanere, folk fra det tidligere Jugoslavien, flygtninge/asylansøgere, romaer/sintier/'sigøjnere'.

Der er tendens til, at de vigtigste udøvere er: unge mænd, medlemmer af ekstremistiske, politisk motiverede organisationer og andre, som ikke har tilknytning til sådanne grupper.

Den seneste dokumentation fra visse NFP-rapporter – **Frankrig, Nederlandene og Sverige** – viser, at størstedelen af den racistiske kriminalitet og vold ikke kan tilskrives ekstremistiske grupper. Selv om det kan være tilfældet, at ekstremistiske grupper er mere omhyggelige med at dække over deres virksomhed, kan det også være tilfældet, at der er en tendens til, at racistisk kriminalitet og vold blandt personer ikke nødvendigvis kan tilskrives sådanne grupper. Med dette in mente skal alle tydelige tendenser i rapporter om racistisk kriminalitet og vold, som kan tilskrives visse enkeltpersoner eller grupper, nødvendigvis nøje overvåges og især med hensyn til de seneste begivenheder på lokalt, nationalt og internationalt plan, som kan udløse racistiske aktiviteter.

HINDRINGER FOR EFFEKTIV DATAINDSAMLING

En effektiv indsamling af data om racistisk kriminalitet og vold hæmmes primært af underrapportering og underregistrering. Selv om mange medlemsstater har indført initiativer med henblik på 'god praksis' for at løse problemet med racistisk kriminalitet og vold – fra lovgivningsmæssige og praktiske strafferetlige interventioner til lokalsamfundsbase ret genoprettende retfærdighedsindsats – giver den almindelige mangel på fyldestgørende og pålidelige data ikke mulighed for en nøjagtig fortolkning af problemets omfang og art og heller ikke for at vide, hvordan det skal løses effektivt.

Der er en række faktorer, som kan være en del af forklaringen på, hvorfor nogle medlemsstater indsamler officielle data om racistisk kriminalitet og vold, mens andre ikke gør det. Der er tale om: hvorvidt der er et politisk og socialt fokus på volds ofre og mere bestemt på ofre for racistisk vold, hvorvidt det politiske og sociale fokus er på etniske minoritetsgrupper og ikke-statsborgere som et socialt problem, hvorvidt der er en stærk NGO-bevægelse, som kan fremme og støtte initiativer mod racistisk kriminalitet og *for* ofrene herfor, hvorvidt politiet tilskyndes til at fungere som serviceudbyder for ofrene for kriminalitet, især ofrene for racistisk kriminalitet, og endelig hvorvidt en medlemsstat har en hævdevunden tradition for dataindsamling.

Et centralt element i ovennævnte er, om ofrene for racistisk kriminalitet og vold føler, at de kan henvende sig til politiet for at fortælle, at de har været udsat herfor. Der, hvor politiet proaktivt opfordrer ofrene til at indberette hændelserne, er det mere sandsynligt, at ofrene indberetter disse, og derfor vil antallet af registrerede hændelser sandsynligvis stige. Politiet kan dog kun registrere hændelser som 'racistiske', hvis lovgivningen tillader det. Folk kan i denne henseende indberette hændelser af racistisk vold, men oplysningerne vil ikke indgå i noget dataindsamlingsystem, med mindre der forefindes en lovgivning, ifølge hvilken hændelserne kan klassificeres som 'racistiske' eller 'racistisk motiverede'.

Den officielle indsamling af data om racistisk kriminalitet og vold hæmmes for sin del af mangel på eller i de fleste medlemsstater ligefrem forbud mod dataindsamling vedrørende en persons etniske tilhørsforhold. Dette sker ofte med udgangspunkt i databeskyttelse (se afsnit 2.4 i hovedrapporten). Traditionen i visse medlemsstater såsom Østrig og Tyskland plus faktorer, der skader dataindsamlingen som nævnt ovenfor, har bevirket, at dataindsamling om etniske tilhørsforhold har været udelukket af frygt for, at disse oplysninger kunne anvendes til diskriminerende formål snarere end mod diskrimination. Selv om der foreligger visse data i medlemsstaterne om ikke-statsborgere, mangler der oplysninger om erfaringerne blandt statsborgere, som samtidigt er etniske minoriteter, i den strafferetlige dataindsamling i praktisk taget alle EU-medlemsstater.

Manglen på data udgør et problem ikke alene for de enkelte medlemsstater, men også for EU og de EU-organer, som skal behandle og løse problemet med racistisk kriminalitet og vold. Ideelt set skulle der indsamles data, så der kan udarbejdes en oversigt over problemet med racistisk kriminalitet og vold, som er sammenlignelig mellem medlemsstaterne. Men da medlemsstaterne, selv når de indsamler data, anvender forskellige instrumenter og kategorier, er dataene ikke på nuværende tidspunkt sammenlignelige. I stedet er det bedste mål vi kan sigte mod en komparativ analyse af eksisterende data baseret på forskellige dataindsamlingsmekanismer. EUMC's RAXEN-dataindsamlingsnet foretager på nuværende tidspunkt denne komparative dataanalyse på basis af forskellige oplysninger leveret af de enkelte medlemsstater.

HENSTILLINGER

For at udbygge, hvad vi ved, og derefter finde ud af, hvordan vi effektivt løser problemet med racistisk kriminalitet og vold i EU, fremsættes der her en række henstillinger. De omfatter både langsigtede henstillinger, der kan betragtes som gyldne normer, som medlemsstaterne kan tilstræbe at opfylde, og kortsigtede henstillinger, som tilbyder medlemsstaterne kortsigtede, praktisk gennemførlige løsninger på problemet med at håndtere og reagere på racistisk kriminalitet og vold.

Henstillingerne kan f.eks. omfatte det langsigtede mål at standardisere lovgivningen og dataindsamlingen om racistisk kriminalitet og vold i alle EU-medlemsstaterne. Til sammenligning kunne de kortsigtede henstillinger omfatte vedtagelse eller forbedring af eksisterende lovgivning og indsamling af strafferetlige data om racistisk kriminalitet og vold i hver enkelt medlemsstat. Men i lyset af manglen på effektiv lovgivning og hensigtsmæssige dataindsamlingsmekanismer i de fleste medlemsstater kan selv disse kortsigtede henstillinger forekomme alt for ambitiøse.

Enhver bestræbelse på at ændre på, hvordan lovgivningen, strafferetten og civilsamfundet reagerer på racistisk kriminalitet og vold, kræver endvidere, at der er fastsat kriterier for 'god praksis' på dette område. Dette betyder ikke en beskrivelse af aktiviteter, der er blevet stemplet som 'succesrige' – som oftest af egne iværksættere – men kræver snarere en nøje analyse af, om lovgivnings-, strafferets- og civilsamfundsinitiativer effektivt bekæmper racistisk kriminalitet og vold, og om de støtter ofrene. **Resultaterne i denne rapport viser generelt, at medlemsstater med omfattende dataindsamlingsmekanismer til overvågning af racistisk kriminalitet og vold også har tendens til at have en række progressive initiativer til både at bekæmpe problemet og støtte ofrene.**

En EU-medlemsstat kan lære mere om effektive reaktioner på racistisk vold, hvis den pågældende medlemsstat kan få oplysninger om lignende projekter i andre medlemsstater eller inden for andre områder i sit eget land. Essensen i denne udveksling af 'god praksis' er viljen blandt de forskellige organer til at dele – såvel positive som negative – oplysninger. Dette kan kun opnås, hvis der er indført systemer til at overvåge og levere oplysninger om omfanget og arten af den racistiske vold og reaktionerne herpå.

På grundlag af resultaterne i rapportens komparative oversigt over racistisk vold i de 15 gamle EU-medlemsstater omfatter rapportens vigtigste henstillinger:

Lovgivning og dataindsamling – forbedring af mekanismer

STRUKTURELLE HENSTILLINGER (LANGSIGTEDE):

- **Tillade dataindsamling om etnisk tilhørsforhold/religion, som kan opfange hændelser af racistisk kriminalitet/vold mod nationale minoriteter.**
- **Standardisere lovgivningen om racistisk kriminalitet/vold i EU-medlemsstaterne.**

Dette betyder at vedtage Kommissionens forslag til Rådets rammeafgørelse om bekæmpelse af racisme og fremmedhad⁵. Hvis afgørelsen vedtages, ville den klart danne grundlag for at straffe racistisk/fremmedhadsk vold som en kriminel handling og betyde en anerkendelse af racistisk/fremmedhadsk motivation som en skærpende omstændighed ved strafudmålingen.

Et af rammeafgørelsens centrale mål er at styrke de strafferetlige foranstaltninger med sigte på tilnærmelse af medlemsstaternes love og bestemmelser om racistiske og fremmedhadske forbrydelser.

Hvis rammeafgørelsen skulle blive vedtaget af medlemsstaterne, kunne den styrke indsamlingen af data om racistisk kriminalitet/vold i hele EU. En anden henstilling ville derfor være at:

- **Standardisere dataindsamlingen om racistisk kriminalitet/vold i EU-medlemsstaterne.**

PRAKTISKE HENSTILLINGER (KORTSIGTEDE):

De praktiske henstillinger fokuserer på den komparative analyse af de eksisterende data.

I de praktiske henstillinger om dataindsamlingen erkendes det, at forskellige datasæt kan udgøre et velbegrunderet grundlag for en **komparativ analyse**.

EUMC's RAXEN-dataindsamlingsmekanisme og dets komparative forskningsrapporter bygger i vidt omfang på en komparativ analyse af forskelligartede datasæt. I lyset af manglen på direkte sammenlignelige data, bør denne øvelses gyldighed ikke undervurderes.

Hvis vi sigter mod en komparativ analyse af forskellige datakilder frem for at forsøge at generere direkte sammenlignelige data, henstilles det at:

⁵ KOM/2001/664 endelig udg. - Forslag til Rådets rammeafgørelse om bekæmpelse af racisme og fremmedhad.

- **Vedtage eller forbedre den eksisterende lovgivning om racistisk kriminalitet/vold i hver EU-medlemsstat.**
- **Etablere eller forbedre de eksisterende strafferetlige mekanismer for indsamling af data om racistisk kriminalitet/vold i hver EU-medlemsstat.**

Endvidere kan der overvejes alternative mekanismer for indsamling af data om racistisk kriminalitet/vold, som ligger uden for rammerne af strafferetten og strafferetsplejen. Det kan her anbefales at:

- **Udarbejde kriminalitets/offerundersøgelser.**

I disse undersøgelser udspørges prøveudsnit af befolkningen direkte om deres erfaringer med diskriminering, og undersøgelserne kan omfatte spørgsmål om racistisk kriminalitet/vold.

Kriminalitetsundersøgelser giver mulighed for at indsamle nærmere oplysninger om, hvad der er kendetegnende for ofrene, og også for at indsamle data om gentagen diskriminering (se hovedrapporten, kapitel 3). Så længe svarpersonerne er anonyme og giver et generelt billede af diskriminering på grundlag af gruppekendetegn, kan kravene til databeskyttelse opfyldes (se afsnit 2.4 i hovedrapporten).

Kriminalitetsundersøgelser er kvantitative dataindsamlingsværktøjer, som giver mulighed for sammenlignelige dataanalyser, hvis der anvendes det samme spørgeskema til undersøgelsen i de forskellige lande. I kriminalitetsundersøgelserne kan der også ses nærmere på tendenser over tid, hvis der hvert år anvendes det samme spørgeskema.

Det kan dernæst anbefales at:

- **Fremme universitetsforskere og NGO'ers forskning i omfanget og arten af racistisk kriminalitet og vold.**

Der skal lægges særlig vægt på kvalitativ forskning, som fokuserer på ofrenes og udøvrernes kendetegn, og som kritisk udforsker mulighederne for at gennemføre strafferetlige og ikke-strafferetlige indgreb.

Der kan også fokuseres på erfaring med racistisk diskriminering som del af en proces (eller helhed) af løbende racisme/trussel/diskriminering.

Indsamling af fyldestgørende kvantitative og kvalitative data fra en række kilder kan medvirke til at tegne et mere nøjagtigt billede af omfanget og arten af racistisk vold.

Hvad vigtigere er, kan forbedret dataindsamling nøjagtigt beskrive kendetegnene ved populationen af henholdsvis udøvere og ofre, og fastslå, om de aktuelle strafferetlige reaktioner mod racistisk vold målretter sig mod de rigtige grupper.

På vej mod effektive strafferetlige og ikke-strafferetlige indgreb

Vi kan ikke vurdere 'effektiviteten' eller 'succesen' af lovgivningsmæssige og strafferetlige indgreb mod racistisk kriminalitet og vold, medmindre der findes mekanismer til at vurdere af disse. Der er behov for, at der bliver opstillet fyldestgørende kriterier for 'god praksis' i medlemsstaterne, så vi kan foretage en subjektiv vurdering af skønsmæssig karakter.

Disse kritiske rapporter om praktiske initiativer er dog i det store og hele få, og der er langt imellem dem i de fleste medlemsstater.

POLITISKE HENSTILLINGER:

- **Etablere standardiserede EU-kriterier for 'god praksis', hvormed man kan måle gennemførelsen og 'succesen' af forskellige strafferetlige og ikke-strafferetlige initiativer, der tager sigte på at overvåge, bekæmpe og reagere mod racistisk kriminalitet/vold.**
- **Udarbejde standardiserede EU-kriterier for 'god praksis' med hensyn til: lovgivning, strafferetspraksis, NGO-interventioner, universitetsforskning.**

Ovennævnte henstillinger tager sigte på at fastslå, om lovgivning og praktiske initiativer har nogen positiv indvirkning på racistisk kriminalitet/vold.

De kræver overvågningsmekanismer, som stiller vanskelige spørgsmål f.eks. med hensyn til:

- virkningerne af initiativer vedrørende racistiske forbrydelser/recidivisme,
- virkningerne af initiativer vedrørende ofre for racistisk kriminalitet,
- virkningerne af ny lovgivning om afgørelse af strafudmåling,
- frafaldsprocenten mellem antallet af indberettede sager og antallet af sager med velgennemført retsforfølgelse/dom.

PRAKTISKE HENSTILLINGER (KORTSIGTEDE):

Som med forsøget med at standardisere strafferetten via forslaget til Rådets rammeafgørelse om bekæmpelse af racisme og fremmedhad er det lettere sagt end gjort at udarbejde standardiserede kriterier for 'god praksis'. Da hver medlemsstat har en forskellig tradition for og holdning til sociale problemer, herunder racistisk vold, er det ikke nemt at blive enige om ensartede kriterier for 'god praksis'. Derfor kan der i de praktiske henstillinger foreslås følgende:

- **Udarbejde og indføre kriterier for ‘god praksis’ på nationalt plan.**

Disse bør være generelle ‘gyldne normer’, hvortil der henvises på hvert trin af projektudviklingen, -gennemførelsen og -opfølgningen.

De nationale normer bør afspejle de begrænsninger og muligheder, som ligger i hver enkelt medlemsstats retskultur og -historie.

- **Udarbejde og indføre kriterier for ‘god praksis’ for hvert enkelt projekt.**

Hvert projekt bør have indbygget retningslinjer for ‘god praksis’, hvortil der henvises på hvert trin af projektudviklingen.

- **Foretage en komparativ analyse af lignende projekter, f.eks. initiativer til ungdomsprogrammer med sigte på genopdragelse af unge racistiske lovovertrædere eller politiinitiativer med sigte på at opfylde de behov, ofre for racistisk vold har.**

Hvor det er muligt, bør projekterne ‘matches’ for at lette sammenligningen. Matchning kan ske på grundlag af emneområde, stikprøvegruppe, beliggenhed osv.

- **Styrke ombudsmandens og andre (både officielle og halvofficielle) nationale observationsorganers rolle på området for dataindsamling, -indberetning og -kommentering i forbindelse med tilfælde af racistisk kriminalitet/vold.**

Der bør især lægges vægt på offentligt ansattes rolle såsom ansatte inden for indvandringsmyndigheder og politi for så vidt angår deres holdninger til racistisk vold og deres reaktioner på tilfælde af racistisk vold.

Alt i alt ville de europæiske data om og reaktioner mod racistisk kriminalitet og vold blive væsentligt forbedret, hvis EU-medlemsstaterne vedtog nogle af de ovennævnte henstillinger.

BILAG

Officielle data om racistisk kriminalitet/diskrimination

Omfanget af racistisk kriminalitet/vold indberettet af officielle kilder i medlemsstaterne (eller data om diskrimination, hvor der ikke foreligger andre data)⁶

Medlemsstat	Datakilde	Data for 2001	Data for 2002	Data for 2003	Data for 2004 Senest tilgængelige oplysninger
Belgien	Centret for lige muligheder og bekæmpelse af racisme ⁷	1.246 rapporter om racistisk diskrimination, som kan omfatte vold	1.316 rapporter om racistisk diskrimination, som kan omfatte vold	1.827 rapporter om racistisk diskrimination, som kan omfatte vold	Der foreligger INGEN oplysninger
Danmark	<p>Politiet</p> <p>PET (Politiets Efterretningstjeneste)</p>	<p>65 klager over hadske udtalelser/racistiske udtalelser</p> <p>116 kriminelle hændelser med mistanke om et racistisk motiv</p>	<p>36 klager over hadske udtalelser/racistiske udtalelser</p> <p>68 kriminelle hændelser med mistanke om et racistisk motiv. Heraf (ifølge RAXEN-klassifikationen i henhold til PET-kategorier): ildspåsættelse 4, chikane 20, hærværk 19, propaganda 8, trusler 8, uro 1, fysiske angreb 8.</p>	<p>28 klager over hadske udtalelser/racistiske udtalelser</p> <p>52 kriminelle hændelser med mistanke om et racistisk motiv Heraf (ifølge RAXEN-klassifikationen i henhold til PET-kategorier): ildspåsættelse 4, chikane 14, hærværk 9, propaganda 12, trusler 9, fysiske angreb 4.</p>	<p>Første tre kvartaler af 2004 24</p> <p>Indtil den 24.11.2004 24</p>

⁶ Tallene i denne tabel er ikke direkte sammenlignelige mellem medlemsstaterne, da de er taget fra forskellige kilder. Oprindelig kilde: RAXEN's NFP-rapporter 2001-04.

⁷ CEOOR betragtes her som 'halvofficiel'.

Tabel fort.	Datakilde	Data for 2001	Data for 2002	Data for 2003	Data for 2004
Tyskland	Den tyske efterretningstjeneste (BND) Politiet	14.725 kriminelle handlinger registreret som 'politisk motiveret kriminalitet, højreorienteret' Ingen opdeling i RAXEN3	12.933 kriminelle handlinger registreret som 'politisk motiveret kriminalitet, højreorienteret' Heraf var 940 'voldelige'. Af disse 12.933 kriminelle handlinger var 10.902 klassificeret som 'yderliggående', heraf var 772 klassificeret som 'voldelige yderliggående kriminelle handlinger'. Af disse 12.933 kriminelle handlinger var 2.789 fremmedhadske, heraf var 512 voldelige, og 1.594 var antisemitiske, hvoraf 30 var voldelige.	11.576 kriminelle handlinger registreret som 'politisk motiveret kriminalitet, højreorienteret' Heraf var 845 'voldelige'. Af disse 11.576 kriminelle handlinger var 10.792 klassificeret som 'yderliggående', heraf var 759 klassificeret som 'voldelige yderliggående kriminelle handlinger'. Af disse 11.576 kriminelle handlinger var 2.431 fremmedhadske, heraf var 465 voldelige, og 1.226 var antisemitiske, hvoraf 38 var voldelige.	Første ti måneder af 2004 (jan.-okt.) 6.474 kriminelle handlinger registreret som 'politisk motiveret kriminalitet, højreorienteret', hvoraf 397 var voldelige. Af disse 6.474 kriminelle handlinger var 1.208 fremmedhadske, hvoraf 203 var voldelige.
Grækenland	INGEN officielle oplysninger	INGEN officielle oplysninger	INGEN officielle oplysninger	INGEN officielle oplysninger	INGEN officielle oplysninger
Spanien	Den spanske civilgarde Der foreligger ikke officielle data, og der er kun efter anmodning leveret data til NFP for 2000 og 2001.	66 racistiske/fremmedhadske handlinger registreret. Heraf var 37 relateret til fysisk vold, 14 var relateret til beskadigelse af ejendom, og 15 var relateret til krænkelser og trusler.	Der foreligger INGEN oplysninger	Der foreligger INGEN oplysninger	Der foreligger INGEN oplysninger

Tabel fort.	Datakilde	Data for 2001	Data for 2002	Data for 2003	Data for 2004
Frankrig	Indenrigsministeriet	Der foreligger INGEN oplysninger	I alt: 1.305 racistiske, fremmedhadske <i>og</i> antisemitiske trusler og intimiderende handlinger. Heraf var 313 handlinger. Af de 1305 trusler/handlinger var 924 rettet mod det jødiske samfund. Af de 313 trusler/handlinger var 193 rettet mod det jødiske samfund.	I alt: 828 racistiske, fremmedhadske <i>og</i> antisemitiske trusler og handlinger. Der var indberettet 232 racistiske og fremmedhadske trusler og intimiderende handlinger. Heraf var 92 handlinger. Endvidere var der 127 handlinger og 469 trusler mod det jødiske samfund.	Første 6 måneder af 2004: I alt: 829 racistiske, fremmedhadske, antisemitiske <i>og</i> antimuslimske trusler og handlinger. Der var indberettet 256 racistiske og fremmedhadske trusler og intimiderende handlinger. Heraf var 95 handlinger. Endvidere var der 135 handlinger og 375 trusler mod det jødiske samfund. Endvidere var der 63 trusler og intimiderende handlinger mod det muslimske samfund
Irland	Politiet	43 registrerede tilfælde med et 'racistisk motiv', hvoraf 27 var voldsrelaterede.	102 registrerede tilfælde med et 'racistisk motiv', hvoraf 80 var voldsrelaterede.	81 registrerede tilfælde med et 'racistisk motiv', hvoraf 53 var voldsrelaterede.	Foreligger IKKE
Italien	INGEN officielle oplysninger	INGEN officielle oplysninger	INGEN officielle oplysninger	INGEN officielle oplysninger	INGEN officielle oplysninger

Tabel fort.	Datakilde	Data for 2001	Data for 2002	Data for 2003	Data for 2004
Luxembourg	Politiet	Der blev registreret 16 klager over racediskrimination	Der blev registreret 11 klager over racediskrimination	Der foreligger INGEN oplysninger	Der foreligger INGEN oplysninger
Nederlandene	Det Nationale Ekspertisecenter vedrørende Diskrimination (LECD)	Der blev registreret 198 diskriminerende kriminelle handlinger, heraf var 167 mundtlige udtalelser, og 20 var begået af yderliggående højreorienterede grupper.	Der blev registreret 242 diskriminerende kriminelle handlinger, heraf var 191 mundtlige udtalelser, og 8 var begået af yderliggående højreorienterede grupper.	Der blev registreret 204 diskriminerende kriminelle handlinger, heraf var 154 mundtlige udtalelser (der foreligger ikke yderligere oplysninger).	Der foreligger INGEN oplysninger
Østrig	Politiet Indenrigsministeriet Justitsministeriet	528 klager over enkeltpersoner vedrørende en række forbudte racistiske/fremmedhadske handlinger 335 kriminelle handlinger med yderliggående højreorienteret, fremmedhadske eller antisemitisk motivation	465 klager over enkeltpersoner vedrørende en række forbudte racistiske/fremmedhadske handlinger 326 kriminelle handlinger med yderliggående højreorienteret, fremmedhadske eller antisemitisk motivation	436 klager over enkeltpersoner vedrørende en række forbudte racistiske/fremmedhadske handlinger 299 kriminelle handlinger med yderliggående højreorienteret, fremmedhadske eller antisemitisk motivation	Der foreligger INGEN oplysninger
Portugal	INGEN officielle oplysninger	INGEN officielle oplysninger	INGEN officielle oplysninger	INGEN officielle oplysninger	INGEN officielle oplysninger

Tabel fort.	Datakilde	Data for 2001	Data for 2002	Data for 2003	Data for 2004
Finland	Politiet	448 rapporter om kriminelle handlinger rettet mod udlændinge eller minoriteter blev tillagt et racistisk motiv. Der foreligger IKKE YDERLIGERE oplysninger	Af disse racistisk motiverede kriminelle handlinger omfattede 38% fysisk vold og voldsforsøg, og 18% omfattede beskadigelser og uroligheder.	Der foreligger INGEN oplysninger	Der foreligger INGEN oplysninger
Sverige	Det svenske sikkerhedspoliti (Säpo)	Der blev registreret 2.670 fremmedhadske kriminelle handlinger (eksklusive antisemitisme). Heraf: 25 grove overfald, 409 overfald, 1.038 trusler/chikane, 134 tilfælde af hærværk, 74 tilfælde af graffiti. Der blev registreret 115 antisemitiske kriminelle handlinger: Heraf: 1 groft overfald, 7 overfald, 41 trusler/chikane, 8 hærværk, 12 graffiti.	Der blev registreret 2.260 fremmedhadske kriminelle handlinger. Heraf: 1 mord, 16 grove overfald, 334 overfald, 855 trusler/chikane, 73 hærværk, 58 graffiti. Der blev registreret 131 antisemitiske kriminelle handlinger. Heraf: 1 groft overfald, 5 overfald, 47 trusler/chikane, 11 hærværk, 10 graffiti.	Der blev registreret 2.308 fremmedhadske kriminelle handlinger. Heraf: 27 grove overfald, 356 overfald, 878 trusler/chikane, 101 tilfælde af hærværk, 64 tilfælde af graffiti. Der blev registreret 128 antisemitiske kriminelle handlinger. Heraf: 3 overfald, 35 trusler/chikane, 9 hærværk, 10 graffiti.	Der foreligger INGEN oplysninger

Tabel fort.	Datakilde	Data for 2001	Data for 2002	Data for 2003	Data for 2004
Det Forenede Kongerige (data for England og Wales)	Politiet/CPS/Indenrigsministeriet	Data for perioden 2000-01 53.092 racistiske hændelser <u>indberettet</u> til politiet	Data for perioden 2001-02 54.370 racistiske hændelser <u>indberettet</u> til politiet	Data for perioden 2002-03 49.078 racistiske hændelser <u>indberettet</u> til politiet	Data for perioden 2003-04 52.694 racistiske hændelser <u>indberettet</u> til politiet
	Den offentlige anklager (CPS)/Indenrigsministeriet	25.116 racistiske lovovertrædelser <u>registreret</u> af politiet	30.084 racistiske lovovertrædelser <u>registreret</u> af politiet	31.035 grove racistiske/religiøse lovovertrædelser <u>registreret</u> af politiet	35.022 grove racistiske/religiøse lovovertrædelser <u>registreret</u> af politiet
	CPS	Heraf lovovertrædelser med racisme som skærpene omstændighed: 3176 legemsbeskadigelse, 12.468 chikane, 4.711 almindelige overfald, 1.765 tilfælde af kriminel beskadigelse af en bolig, 985 tilfælde af kriminel beskadigelse af en anden bygning end en bolig, 1.399 tilfælde af kriminel beskadigelse af et køretøj, 612 tilfælde af andre former for kriminel beskadigelse.	Heraf lovovertrædelser med racisme som skærpene omstændighed: 3463 legemsbeskadigelse, 14.975 chikane, 5164 almindelige overfald, 2228 tilfælde af kriminel beskadigelse af en bolig, 1547 tilfælde af kriminel beskadigelse af en anden bygning end en bolig, 1885 tilfælde af kriminel beskadigelse af et køretøj, 822 tilfælde af andre former for kriminel beskadigelse.	Heraf lovovertrædelser med racisme/religion som skærpene omstændighed: 4.352 legemsbeskadigelse, 16.696 chikane, 4.491 almindelige overfald, 2.044 tilfælde af kriminel beskadigelse af en bolig, 1.152 tilfælde af kriminel beskadigelse af en anden bygning end en bolig, 1.524 tilfælde af kriminel beskadigelse af et køretøj, 776 tilfælde af andre former for kriminel beskadigelse.	Heraf lovovertrædelser med racisme/religion som skærpene omstændighed: 4.840 legemsbeskadigelse, 20.584 chikane, 4.017 almindelige overfald, 1.981 tilfælde af kriminel beskadigelse af en bolig, 1.162 tilfælde af kriminel beskadigelse af en anden bygning end en bolig, 1.602 tilfælde af kriminel beskadigelse af et køretøj, 836 tilfælde af andre former for kriminel beskadigelse.
Indenrigsministeriet		2.120 racistiske hændelser i <u>fængler</u>	4.597 racistiske hændelser i <u>fængler</u>	5.784 racistiske hændelser i <u>fængler</u>	

